

ሰንበት ዙብርሃን

ታሕሣሥ 14 2011 ዓ.ም. (12/23/2018)

ክንሳሕ ብርሃን ሕልና የድልየና!

መዝሙር: አቅዲሙ ነገር በአሪት ከመ ይመጽእ ወልድ በስብሐት. . . . #

“ወልድ ንጽዮን ቃል ተላንብ ኬስምዕ ከም ዝመጽእ ቀደም ብአሪት ተናገረ፤ እንደገና ከአ ብአፍ ዳዊት እቲ ብስም እግዚአብሔር ዝመጽእ ብሩኽ እዩ ተባህለ፤ ንሱ ንጸድቃን ዙብርህ ናብ ዓለም ዝመጽእ ብርሃን እዩ፤ ንዝጠፍኡ ኪረድእ ንዝተበትኑ ኪእክብ ንቤተ ክርስቲያን መርዓዊአ ከወይኑ ናብአ መጸ”።

ንባባት: ፊ.ሊ. 4:4-7፤ 1ዮሐ 2:1-15፤ ግ.ሐ.7:23-35፤ ሉቃስ 3:10-18።

ምስባክ: ፊት ብርሃኒከ ወጽድቀክ፤ እማንቱ ይምርሓኒ ወይሰዳኒ ደብረ መቅደስክ፤ ወውስተ አብያቲኪ እግዚአ። “ብርሃንካን ሓቅኻን ልአኽ ንሳተን ይምርሓኒ፤ ናብ ጽዮን ናብታ ቅድስት እምባኻን ናብታ ማኅደሪኻ ዝኾነት ቤት መቅደስን የብጽሓኒ” መዝ. 43:3~4

ብርሃን አምላኽ አብ መገዱ አብ ቤተ መቅደሱ ከብጽሓና ንልምን። አብ አምላኽ ገጹ ዝወስድ መገዲ ክንሕዝ ከሎና አብ መገድና ብርሃን አሎ ከይንዕንቀፍን ከምኡ መገዲ ከይጠፍአና ንሱ ብጸጋኡን ብርሃኑን ምሳና አሎ። ብርሃና አብሪህና አብ ምንጪ ብርሃን አምላኽ ገጽና ክንጉዓዝ ዝሕግዘና ስብከት።

ብርሃን ዝጎደሎ መዓልትን ሕይወትን ከቢድ እዩ፤ ምኽንያቱ ብርሃን ንኹሉ ክንርኢ ይሕግዘና ጽቡቕን ክፋእን ክንርኢ እንከሎና እንገብሮ ክንመርጽ ንኽእል። አብ ጸልማት ምርጫ የለን ምትእምማን የለን ከምኡ ጸልማት እትገብሮ አይትፈልጥ ዝመጽአካ አይትፈልጥ ስቓይ እዩ በዚ እዩ ኢየሱስ አነ ብርሃን ዓለም እዩ ዝብለና፤ አብኡ ክንቀርብ ከሎና አብ ሕልናና አብ ልብና ብርሃን አሎ ሽዑ ንሓቂ ንሰላም ክንፈልጥ ንኽእል። ብርሃን ዓለም ንዝኾነ ክርስቶስ ክንቅበል ኢና እንሰናዶ ዘሎና እሞ ምሉእ ምቅርራብ ክንገብር ስንድዎት ንኹን።

አምላኽ ተኻፊልቲ ብርሃን ጸግኡ ክንከውን ኢሉ አብ ቀዳሞት ዘመናት ብክብያት ተዛሪቡና፤ ግዚኡ ምስ በጽሐ ክርስቶስ ባዕሉ ከማና ኮይኑ ቀሪቡና መንገዲ ሰማይ ሓቢሩናን አስተምሂሩናን ስዓቡኒ እናበለ ኸአ ተላብዩና፤ ሎሚ ብቤተ ክርስቲያኑ ገሩ ይዛረቡና አሎ። ብርሃን አምላኽ ብሃረርታ ጥራሕ አይርአይን እዩ። ከምቲ ክርስቶስ ዝብለና ብርሃን ዓለም ክንከውን ይግባእ።

አብዚ ንብዓለ ለደት አብ እንቀራረበሉ ዘሎና እሞን ብዙሕ ነገራት ክንቅይሮ ዝግብአና አሎና። ክንቅይሮ ግን ደቂ ብርሃን ክንከውን አሎና፤ አብ ብርሃን ክርስቶስ እንመላለስ ዕለት ዕለት ሕልናናን ጉዕዞናን እንፈልጥ ክንከውን አሎና። ሓደ ካብቲ ብዝያዳ እንምነዮ ሰላም ብግልናን ብሓባርን ክንረክብ እዩ። ሰላም አብ መንጎ ሃገራትን ዓለታትን፤ ሰላም አብ ዓድን አብ መንጎ አሕዋትን ስድራቤታትን፤ ሰላም አብ መንጎ ሃይማኖታት ከይተረፈ ተሳኢኑ። ስብ ሰላም ርሒቕዎ

ንጥልመትን፣ ንክህደት ንስርቂ ንሓሶት ኮታስ ንክፍአት ምስ ዘመኑ ዝኸይድ ስም እናአውጽአ ናተይ ኢሉ ዝሓዘ እዩ ዝመስል ዘሎ።

አብ ገዛእ ህዝብናን ወገናን ዘሎ እንተ ረአና ብዙሓ ጸገም አሎና፣ ስደት በዚሑ መንእሰይ ዓዲ ሓዲጉ ዓቕሚ ዝሰአነን ዘይተማህረን ጥራሕ እዩ ዝተርፍ ዘሎ መጻኢ ኩነት ሃገርና የስክፊና አሎ ሎሚኸ እንታይ ኢና ክንከውን ንብል አሎና። ባህልን እምነትን ዳርጋ ከም ፋሽን ወግሐ ጸብሑ ክቕይር ንርእዮ አሎና። ሃይማኖት ምቕያር ቀሊል ኮይኑ እዚ ንርእሱ ንብዙሓት ስድራታት ሃዊኸውን ይርከብ። ዓለም ሎሚ ዝተፈላለየ ጸገማት ዝበዝሓ እያ ኮይና ዘላ።

አብ ናይ ሎሚ ወንጌል ዮሐንስ መጥምቕ መጨረሻ ነብይ ብሉይ ኪዳን ግን ዝዓበየ ንምጽአት ጎይታ ክቀራረቡ አብ ዝነግረሉ ዝነበረ እዋን ሰላም ምስ አምላኽን ሰብን ክርከብ ቀንዲ ነገር ክግበር ዘለዎ ኢሉ ዘቕርቦ ሃገራዊ ንስሓ ክገብሩ፣ ብኃጢአቶም ክንስሑ ክምለሱ፣ ግላዊ ጉዕዞ ሕይወቶም ክቕይሩ ዓው ኢሉ ይዛረብ ነሩ። ሰማዕቱ ምናልባት ከመይ ኢሉ ግላዊ ሕይወቶም ምስቲ ሃገራዊ ኩነታት ይዛመድ እናበሉ ይግረሙ ነሮም ይኾኑ እዮም። መንግስቲ አምላኽ ክመጽእ እንተ ኾይኑ ከመይ ኢሉ እዩ ሕይወት ውልቂ ሰብ ክቕልጥፎ ወይ ከደንጉዮ ዝኸእል? ኩሎም ህዝቢ አይሁድ ክንስሑን ክቕይሩን እንተ ኾይኖም ክሳብ ክንደይ እዩ ሕይወት ሓደ ውልቀሰብ ዘምጽእ ወይ ዘስዖሶ ሳዕብን አብ ምምጻእ ለውጢ? እንታይ ክንገብር አሎና ዝብል እዩ እቲ ቀንዲ ዘቕርብዎ ዝነበሩ ሕቶ። ናይ ሎሚ ሕቶና እውን ከምኡ እዩ ክኸውን ዘለዎ፣ ማለት ሕይወትና ክቕየር፣ ዓድና ሰላም ክወርዶ፣ መንእሰይና ክረግእ፣ መንግስትና ክጥዒ እንታይ ንግበር ዝብል እዋናዊ ሕቶ ክንምልስ አሎና። መልሲ አምላኽ ንሕቶና “ኩሉ ካብኹም እዩ” ዝብል እዩ። ሰብ ክረግእ ሃገር ክቕየር እንተ ኾነ ልቢ ነፍሲ ወከፍና ካብ ክፍአት ኃጢአት ወጺኡ አብ መአዲ ጽድቅን ሓቅን ክምለስ አለዎ።

አብ ጊዜ ዮሐንስ ዝነበሩ ልክዕ ከማና ብዙሓት ድኻነትን ስእነት ዓጸቦ ዝኸብደም ዝነበሩ እዮም፣ ካብቲ ዝነበሮም ኩነታት ክቕይሩ ዝሕተትዎ ነርዎም። ዮሐንስ ካብቲ ዘለዎም ክማቕሉ ይነግሮም ነሩ። ክልተ ክዳን ዘለዎ ነቲ ዘይብሉ ይምቀሎ። እቶም ዝያዳ ዘልኦም ምስቶም ሓንቲ ዘይብሎም ይማቕሉ። እዚ ነቲ ሃገራዊ ጸገማቶም ክፈትሖ ይክእልዶ እዎ? ብርግጽ እወ ብዙሓት ኩነታት ሕይወቶም እንተ ቕይሮም ዘይክአል የለን። ግላዊ ጸዕሪ ሓበራዊ ለውጢ ከምጽእ ቀሊል አይኮነን ግን ኩሎም ውልቀሰባት ብሓባር ናይ ምቕያር ስጉምቲ እንተ ወሲዶም ዓቢ ለውጢ ከምጽኡ ይክአል እዩ።

ፖሎቲካዊ ብልሽውና? አብ ታሪክ ሃገራት እንተ ረአና ብዙሓት አብ ስልጣን ዝርከቡ ብህዝቢ ንዝተዋህቦም ሓልፍነት ስልጣን ተጠቂሞም አብ ብልሽውናን ግፍዕን ወሪዶም ንህዝቦም ዘዋርዱን ዝጭቁኑን ብዙሓት እዮም። በዚ እዩ ዮሐንስ መጥምቕ ነገራት ክዕረ ሓባራዊ ምጽራይ ገዛ የድሊ እናበለ ኩሉ አብ መአዲ ንስሓ ክኣቱ ዝነግር ዝነበረ። ንሕና እውን ከም ታሪኽ ዝነግሮ ነፍሲ ወከፍና ክንምለስ የድሊ አሎ። አብ ስልጣን መንግስትን አብ አገልግሎት ህዝብን ዘለዉ አብ መሉእ ዓለም እንተ ረአና ምንጩ ብልሽውናን ግፍዕን እዮም። ነቲ ንህዝብን ንሃገርን ከመሓድሩን ክመርሑን ዝተዋህቦም ስልጣን አብ ግላዊ ጥቕምም አውዲሎም ንህዝቢ ሓመድ ድፋጭኡ ዘስሕንዎ ውሑዳት አይኮኑን። አብዚ ግለሰባት እንተ ዘይቀየሩ ሓንቲ ለውጢ ከምጽእ አይኮነን። ውልቀ ሰባት ካብ ሱቕ ኢሎም አደዳ ግፍዒ ዝኾኑ ገለ ክገብሩ ይግባእ። ዮሃንስ ወላ ሓደ መንግስታዊ መራሕ ለውጢ እንተ ገበረ ብቅንዕና እንተ መርሖ ዓቢ ለውጢ ክመጽእ ይክእል እዩ። ስለዚ ተነስሑ ይብል።

ለውጤ ሃገር ወይ እውን ህዝቢ ልወጢ ብመራሕቲ ጥራሕ ወይ እውን ብገለ ሰባት ጥራሕ ዘይኮነ እቲ ለውጥን ተሓድሶን ብኩሉ ከመጽእ አለዎ። ከም ሰባት መጠን ነፍሲ ወከፍና ኣብ ዘመና ዘሎ ኃጢአት ብመጠኑ ንሕተተሉ ኢና። ነቶም ኣብ መሪሕነት ዘለዉ ጥራሕ ምውንጃል ንርእስኻ ግፍዒ ከም ዝወረደካ ጥራሕ ገርካ ንጹሕ ገርካ ምቕራብ እቲ ዝድለ ለውጢ ክነምጽእ አይንኽእልን ኢና። ሎሚ ዝድለ ዘሎ ነፍሲ ወከፍና ደቂ አምላኽ ኮና እቲ አምላኽ ዝደልዮ ሕይወት ክንለብስ ሓባራዊ ወፈራ የድሊ ኣሎ።

ስለዚ ኣብ ግብሪ ንስሓ ክንብል እንከሎና እንታይ እዩ ዘስምዕ። ምኽሪ ቅ. ዮሐንስ ቀሊልን ንጹርን ኣብ ፍቕሪ ብቅንዕናን ንበሩ። ካብ ዘሎካ ምስቶም ዘይብሎም ተኸፊል። ምስ ካልኣት ኣብ ዘሎካ ርክብ ኣብ ኩሉ ስራሕካን መነባብሮኻን ብቅንዕና ንበር ይብል። ቀጺሉ “ካባይ ዝብርትዕ ኣነ ስራኽ ኣሳእኑ ንምፍታሕ ዘይበቅዕ ግና ይመጽእ ኣሎ ንሱ ብመንፈስ ቅዱስን ብሓውን ከጥመቐኩም እዩ” ይብለና።

ቅ. ዮሃንስ ንንስሓ ዝሰብኽ ኣብ በረኻ ዝጭርሕ ዝነበረ እዩ። ንሱ ንሰባት ኣብ ኢየሱስ ክቕርቡ ክንስሑ ዝሕግዝ ዝነበረ ዓቢ ነብይ ንሓቂ ብደሙ ዝመስከረ እዩ። ነቶም ተማሃሮ ኮይኖም ዝስዕብዎ ዝነበሩ “እንሆ ገንሸል አምላኽ” “ስዕብዎ ንአይ አይትስዓቡ ንሱ እዩ ዘድልየኩም ኣነ አይኮንኩን” እናበለ ኣብ ኢየሱስ የሰጋግሮም ነሩ። “ስዓብዎ” እናበለ ኣብ ኢየሱስ ኣብጺሕዎም። ኣብ ርእስና ክንምለስ እሞ ንሰባት ኣብ መን ነብጽሖም ማለት ብኣብነተይ ብምኽረይ ብግብረይ ኣብ መን ክበጽሑ እሕግዞም ክንብል ይግብአና። ነቶም ክፈልጡን ክርእዩን ዘይከአሉ ኣብ ክርስቶስ ክነብጽሖም ነቶም ተባኢሶም ዘለዉ ክንዓርቆም፣ ነቶም ሰይጣን ተዓዊትሎም ኣብ ጽልእን ቅርሕንትን ብኣስን ዝነብሩ ኣብ አምላኽ ክንመልሶም ሎሚ እሞኑ እዩ።

ብዓለ ልደት ክንሰናዶ ከሎና ከስ ብፍላይ ከአ ኣብዚ “ዓመት ምሕረት” ተአዊጁልና ዘሎ ፍሪ ክህልዎ እሙናት አመንቲ ክርስቶስ ክንከውን ነሕዋትና ኣብ አምላኽ ክነቕርብ ትሓዛት ኢና። እቲ እንኮ መድኃኒና ክንስዕቦ ክንአምኖ ይግብአና። ኣብኡ እንተ ተመለስና ጥራሕ ኢና ምልኣትን ቅሳነትን ክንረክብ እንኽእል።

ኣብ ትንቢት ነብይ ዘፎንያ 3:14-18 ዘሎ እንተ ኣንበብና ነቶም ኣብ ምድሪ ጓና ኣብ ባቢሎን ብምርኮን ባርነትን ዝወረዱ ዝነበሩ ነጻነት ክእወጅ ከም ዝኾነ መግዛእቲ ኣብቂዑ ኩሉ ክቕየር ክሕጎሱ ከም ዝኾኑ ይነግር። እቲ ዝዓበየ ምንጪ ሓጎሶም ስደት ወይ ካብ አምላኽ ምፍላዮም ከብቅዕ ስለ ዝኾነ እዩ። ዕብራውያን ኣብ ኢየሩሳሌም ተመሊሶም ዝዓነወ ከተማአምን ቤተ መቐደሶምን ክሃንጹ እዮም። አምላኽ ኣብ ማእከሎም ክህሉ እዩ ሽዑ ህዝቢ ብዛዕባ ርእሶም ከም ብሓዲስ ክሕጎሱ እዮም ምኽንያቱ አምላኽ ካብ ባርነት ሓራ አውጺእዎም እዩ። ሕዝቢ አምላኽ ክሕጎሱን ክድስቱን ይንገሮም።

ኣብዚ እንርእዮ አምላኽና ህዝቡ ዘፍቅርን ብኣም ዝሕጎስን ከም ዝኾነ፣ ነጻ ዝገብርን ምስቶም ነጻ ዝገበሮም ሓጎሶም ዝካፈል አምላኽ እዩ። ኣብ ኩሉ ንባባት ኣብ ዘመነ ምጽኣት እንርእዮ አምላኽ ምስ ህዝቡ ዝሕጎስ ከምዝኾነ “ኩሎም ንአምላኽ ኣኽቢቦም ይቆሙ” እናበለ ይገልጻልና። ከምቲ አምላኽ ኣብ ዘመነ ዘፎንያ ነብይ ኣብ መንጎ ህዝቡ ዝዓዩ ዝነበረ ሎሚ እውን ኣብ መንጎና ክዓዩ ይደሊ ኣሎ።

ካብ ወሪዱና ዘሎ ግፍዒ ኃጢአት ክንድሕን ኣብ አምላኽ ክንምለስ ኣሎና፣ ይጸበየና ኣሎ ንዑ ናባይ ክድሕነኩም እየ ይብለና ኣሎ። ንመገዲ ንስሓ ናትና ኢልና ክንሕዞ እሞ ክንሕደስን ክንቅደስን ሕራይ ኢልና ቃል ዮሐንስ ንቀበሎ።

ቅዱስ ጳውሎስ አብ ናይ ሎሚ ጽሑፉ አብ ሰብ ፊሊጲስጥስ ምቕያር ወይ ምሕዳስ ሕይወት ብዘይ ስቓይ ከምዘይኮነ ካብ ተመክሮ ሕይወቱ ርእዩ ይነግረና። ክትቅይር እንተ ኾንካ ኩሉ ጊዜ ስቓይ ውርደት አሎ። ዓሚቕ ሓጎስ ካብ ጓሂ አይፈርሕን እዩ። አብዚ ዓለም ዝፈታተን ዘጉሂ ክህሉ ግድን እዩ እንተ ኾነ አምላኽ ልዕሊ እዚ ዝርአ ጸገም ኩንኡ ዝዓበየ ሓጎስ አሰንድዮልና ስለ ዘሎ ብሓጎስን ተስፋን ክነብር ይምዕደና።

ሰንበት ዘብርሃን እምብአር ብርሃን ክርስቶስ አብ ሕልና በሪሁ ብኃጢአትና ክንሳሕ እሞ ንኻልኦት አብ ክርስቶስ ዝቐርቡሉ መገዲ ክንሕብር ክሳብ ንኻርስቶስ ዝረኽቡ ኽአ ብሰናይ ግብርን ፍቕርን ክንቀርቦም ዘዘካኽረና እዩ። አምላኽ ጸጋ ብርሃኑ ክዕድለና ክቐርበና ንቕረቦ፣ ልብና ተዓጽዩ እንከሎ ክንጽውዖ አይክአልን እዩ ልብና ንኽፈተሉ።

አደ ብርሃን ዝኾነት ማርያም ፍሉይ ርክብ ምስ ወዳ ስለ ዘልአ ነቲ ንሳ ዝረአየቶን ዘስተማቐረቶን ብርሃን ወዳ ክትሕብርና ምርሕና ሓግዝና ንበላ።

አምላኽ ብርሃን ጸግኡ ዓዲሉ ብሩኽ ልደት ይብረቐልና።

አባ ንጉሠ ፍሥሐ